

GETROOST DOOR HET VADERSCHAP VAN GOD

Er klinkt muziek in het woord vader, maar niet voor een vaderloos kind, voor hem of haar is het vol treurige herinneringen. Degenen die nog nooit een vader hebben verloren, beseffen nauwelijks hoe waardevol een relatie met een vader is. Een vader die echt een vader is, is heel dierbaar! Weten we niet meer hoe we op zijn knie klommen? Herinneren we ons niet de kussen die we op zijn wangen hebben gedrukt? Denken we niet met dankbaarheid terug aan zijn wijsheid en de vriendelijke bemoedigingen van zijn genegenheid? Wie kan zeggen hoeveel we onze vaders verschuldigd zijn, wanneer ze van ons worden weggenomen betreuren we hun verlies en voelen dat er een grote kloof is gemaakt in onze familiekring. Maar, luister eens naar deze woorden: "Onze Vader, die in de hemel is." Wat een genade van de Heere om met ons een relatie aan te gaan en ons de natuur en de geest van kinderen te geven, zodat we zeggen: "Abba, Vader." Hebt u ooit in bed gelegen met pijnlijke ledematen en geroepen: "Vader, heb medelijden met Uw kind"? Hebt u ooit in het aangezicht van de dood gekeken en toen u dacht dat u op het punt stond te vertrekken, geroepen: "Mijn Vader, help mij; steun mij met Uw genadige hand en draag mij door de stroom des doods." Op zulke momenten realiseren we ons de glorie van het Vaderschap van God en leren we in onze zwakheid vast te klemmen aan de Goddelijke kracht om de Goddelijke liefde te ontvangen.

